

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 113/17

Λουξεμβούργο, 26 Οκτωβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-90/16
The English Bridge Union Limited κατά Commissioners for Her Majesty's
Revenue & Customs

Το αγωνιστικό μπριτζ δεν εμπίπτει στην έννοια του «αθλήματος» κατά την οδηγία ΦΠΑ και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να απαλλαγεί ως τέτοιο

Παρά ταύτα, το Δικαστήριο δεν αποκλείει τη δυνατότητα των κρατών μελών να θεωρήσουν ότι το αγωνιστικό μπριτζ εμπίπτει στην έννοια των «υπηρεσιών πολιτιστικού χαρακτήρα» κατά την ίδια οδηγία

Η English Bridge Union (EBU) είναι εθνικός οργανισμός επιφορτισμένος με τη ρύθμιση και την ανάπτυξη του αγωνιστικού μπριτζ στην Αγγλία. Το χαρτοπαίγνιο αυτό συνιστά παραλλαγή του μπριτζ και παίζεται σε αγώνες σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, όπου κάθε ομάδα παίζει διαδοχικά την ίδια διανομή φύλλων με εκείνη των αντίστοιχων ζευγών σε άλλα τραπέζια. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η κατάταξη προκύπτει βάσει της σχετικής απόδοσης.

Η EBU διοργανώνει τουρνουά αγωνιστικού μπριτζ, στα οποία οι παίκτες μπορούν να μετάσχουν κατόπιν καταβολής δικαιωμάτων συμμετοχής. Για τα εν λόγω δικαιώματα συμμετοχής η EBU αποδίδει ΦΠΑ. Ο οργανισμός αυτός ζήτησε να του επιστραφεί ο καταβληθείς φόρος δυνάμει της οδηγίας ΦΠΑ¹. Θεωρεί ότι έχει δικαίωμα να τύχει των απαλλαγών που χορηγεί η οδηγία ως προς ορισμένες παροχές υπηρεσιών συνδεδεμένες στενά με τον αθλητισμό.

Η φορολογική αρχή απέρριψε τη σχετική αίτηση για τον λόγο ότι οι διατάξεις δυνάμει των οποίων απαλλάσσονται από τον φόρο ορισμένες παροχές υπηρεσιών «συνδεδεμένες στενά με τον αθλητισμό» συνεπάγονται ότι ένα «άθλημα» πρέπει να περιλαμβάνει σημαντικό σωματικό στοιχείο.

Η EBU άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως της φορολογικής αρχής, η οποία απορρίφθηκε. Επιληφθέν κατ' έφεση, το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) [δευτεροβάθμιο διοικητικό δικαστήριο (τμήμα φορολογικών διαφορών), Ηνωμένο Βασίλειο], αφού επισήμανε ότι το αγωνιστικό μπριτζ απαιτεί υψηλού επιπέδου διανοητικές ικανότητες, ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν πρόκειται περί «αθλήματος» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής².

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο διαπιστώνει καταρχάς ότι καλείται όχι να καθορίσει το νόημα της έννοιας του «αθλήματος» εν γένει, αλλά να ερμηνεύσει την εν λόγω έννοια στο πλαίσιο της οδηγίας ΦΠΑ.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, ελλείψει οποιουδήποτε ορισμού της έννοιας του «αθλήματος» στην οδηγία αυτή, η σημασία του εν λόγω όρου πρέπει να προσδιοριστεί, κατά πάγια νομολογία, σύμφωνα με το σύνηθες νόημά του στην καθημερινή γλώσσα, λαμβανομένου ταυτόχρονα υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου αυτός χρησιμοποιείται και των σκοπών που επιδιώκονται με τη σχετική ρύθμιση.

Κατά το Δικαστήριο, λαμβανομένου υπόψη ότι οι όροι που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο των απαλλαγών από τον ΦΠΑ πρέπει να ερμηνεύονται στενά, **η ερμηνεία της περιλαμβανόμενης στην οδηγία έννοιας του «αθλήματος» περιορίζεται σε δραστηριότητες ανταποκρινόμενες στο σύνηθες νόημα της έννοιας αυτής, οι οποίες χαρακτηρίζονται από μη αμελητέο σωματικό στοιχείο.**

¹ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

² Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2006/112/EK.

Μολονότι το Δικαστήριο αναγνωρίζει ότι το αγωνιστικό μπριτζ απαιτεί λογική, μνήμη, στρατηγική και δημιουργική σκέψη και αποτελεί δραστηριότητα με ευεργετικά αποτελέσματα για την πνευματική και σωματική υγεία εκείνων που την ασκούν τακτικά, εντούτοις κρίνει ότι **το γεγονός ότι μια δραστηριότητα ωφελεί την πνευματική και τη σωματική υγεία δεν αποτελεί αφ' εαυτού επαρκές στοιχείο για να συναχθεί ότι η δραστηριότητα αυτή εμπίπτει στην έννοια του «αθλήματος» κατά την οδηγία.**

Το γεγονός ότι μια δραστηριότητα με ευεργετικά αποτελέσματα για τη σωματική και πνευματική ευεξία ασκείται στο πλαίσιο αγώνων δεν μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα.

Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι μια δραστηριότητα όπως το αγωνιστικό μπριτζ, η οποία χαρακτηρίζεται από αμελητέο σωματικό στοιχείο, δεν εμπίπτει στην έννοια του «αθλήματος» κατά την οδηγία ΦΠΑ.

Παρά ταύτα, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η ερμηνεία αυτή δεν προδικάζει το ζήτημα αν μια δραστηριότητα που περιλαμβάνει αμελητέο σωματικό στοιχείο δύναται να εμπίπτει στην έννοια των «υπηρεσιών πολιτιστικού χαρακτήρα» κατά την ίδια οδηγία³, όταν η δραστηριότητα αυτή, λαμβανομένων υπόψη της πρακτικής της, της ιστορίας της και των παραδόσεων στις οποίες ανήκει, καταλαμβάνει τέτοια θέση στην κοινωνική και πολιτιστική κληρονομιά συγκεκριμένης χώρας, ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ως τμήμα του πολιτισμού της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» 📠 (+32) 2 2964106

³ Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιδ', της οδηγίας ΦΠΑ.